

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๑๐.๓/๗๖๗๗ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ มอบหมายให้กระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย จัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่แทนการใช้ราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้อยู่ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔

กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังได้หารือร่วมกัน สรุปแนวทางการดำเนินการจัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่ ดังนี้

๑. ยกเลิกพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๔

๒. ไม่เสนอร่างพระราชกฤษฎีกาให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้อยู่ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามที่บัญญัติในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้คณะกรรมการตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ พิจารณาตีราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่ เพื่อใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๗

๓. ขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาเร่งรัดผลักดันกฎหมายว่าด้วยภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งมีเนื้อหาสาระที่สำคัญให้ยกเลิกพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ มีผลบังคับใช้โดยเร็ว

ในแนวทางดังกล่าวได้มีการหารือคณะกรรมการร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยแล้วว่าจะสามารถดำเนินการตามแนวทางที่ ๒ ได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหารือและมีความเห็นว่าการกระทรวงมหาดไทยจะต้องดำเนินการจัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่แทนการใช้ราคาปานกลางของที่ดินเดิม และจะต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกาให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่จัดทำขึ้นใหม่ มาใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๔ ประกอบกับมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๔

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๓/๓๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จึงมีประเด็นหารือในข้อกฎหมายดังกล่าวมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนี้

๑. กระทรวงมหาดไทยจะดำเนินการจัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙ ประกอบกับมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยการไม่ตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๙ ได้หรือไม่

๒. กระทรวงมหาดไทยจะดำเนินการจัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่ แทนการใช้ราคาปานกลางของที่ดินเดิม และตราเป็นพระราชกฤษฎีกาให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่จัดทำขึ้นใหม่ มาใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๙ ประกอบกับมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙ ได้หรือไม่

๓. หากประเด็นข้อหารือข้อ ๑ และ ๒ ไม่สามารถดำเนินการได้ กระทรวงมหาดไทย จะต้องดำเนินการอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และกระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

โดยที่พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ โดยให้เจ้าของที่ดินมีหน้าที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีนั้นจากราคาปานกลางของที่ดินตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายพระราชบัญญัติ^๑ สำหรับราคาปานกลางของที่ดินนั้น พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ฯ กำหนดวิธีการตีราคาปานกลางของที่ดินไว้ว่า ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาตีราคาปานกลางของที่ดิน^๒ เพื่อจัดทำราคาปานกลางของที่ดินทุกรอบระยะเวลาสี่ปี^๓ และให้ใช้เป็นราคาปานกลางได้ทุกปีสำหรับรอบระยะเวลา

^๑ มาตรา ๗ ให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ ๑ มกราคม ของปีใด มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีนั้นจากราคาปานกลางของที่ดิน ตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

^๒ มาตรา ๑๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งให้มีหน้าที่พิจารณาการตีราคาปานกลางตามมาตรา ๑๓ คณะกรรมการนั้นให้ประกอบด้วยบุคคลในท้องที่ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย ปลัดจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ ผู้ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งได้รับเลือกจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ประกอบด้วย ปลัดจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ ผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งได้รับเลือกจากสภาท้องถิ่น

^๓ มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาตีราคาปานกลางของที่ดินทุกรอบระยะเวลาสี่ปี

สี่ปี^๔ โดยการนำเอาราคาที่ดินในหน่วยที่จะทำการตีราคา ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้าย ไม่น้อยกว่าสามรายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีก่อนวันตีราคา มาคำนวณถัวเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง โดยไม่ให้คำนวณรวมราคาโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งเพาะปลูก สำหรับกรณีที่ไม่มีการซื้อขายที่ดิน ในหน่วยที่จะทำการตีราคา ก็ให้นำเอาราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยใกล้เคียงที่มีสภาพและทำเลที่ดิน คล้ายคลึงกัน มาเป็นราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้น^๕ และเมื่อจัดทำราคาปานกลางของที่ดิน แล้วเสร็จ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินใหม่ภายในระยะเวลาและสถานที่ ตามที่กำหนด^๖ ดังนั้น การจัดทำราคาปานกลางของที่ดินเพื่อการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ จึงต้องอยู่ ภายใต้กระบวนการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘

สำหรับพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙ และพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมิน ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๙ นั้น เป็นกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อบรรเทาภาระภาษีบำรุงท้องที่ ให้กับเจ้าของที่ดินที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษี ไม่ให้มีภาระต้องชำระภาษีเป็นจำนวนที่สูงขึ้นตามสภาพ แห่งราคาที่ดินเป็นการชั่วคราว โดยมาตรา ๗^๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙ ได้กำหนดให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้ ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้เป็นราคาปานกลางของ ที่ดินในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้คณะกรรมการพิจารณาตีราคา

^๔ มาตรา ๒๑ การตีราคาปานกลางของที่ดินในรอบระยะเวลาสี่ปีตามมาตรา ๑๖ ให้ใช้เป็น ราคาปานกลางได้ทุกปีสำหรับรอบระยะเวลาสี่ปีนั้น

ในกรณีที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ตามมาตรา ๑๗ ราคาปานกลางของที่ดินใหม่นั้น ให้ใช้ได้สำหรับปีที่ถัดจากปีที่มีประกาศการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ จนถึงปีสุดท้ายของรอบระยะเวลาสี่ปี ตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๐ ราคาปานกลางของที่ดินตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ใช้ สำหรับปีที่เป็นประเด็นแห่งการอุทธรณ์เป็นต้นไป จนถึงปีสุดท้ายของรอบระยะเวลาสี่ปีตามวรรคหนึ่ง และให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินใหม่ ภายในระยะเวลาและสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘

^๕ มาตรา ๑๓ การตีราคาปานกลางของที่ดินนั้น ให้นำเอาราคาที่ดินในหน่วยที่จะทำการตีราคา ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้าย ไม่น้อยกว่าสามรายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีก่อนวันตีราคา มาคำนวณถัวเฉลี่ย เป็นราคาปานกลาง โดยมีให้คำนวณรวมราคาโรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเพาะปลูกเข้าด้วย

ในกรณีที่ไม่มีการซื้อขายที่ดินตามวรรคหนึ่งในหน่วยใด ให้นำเอาราคาปานกลางที่คำนวณตาม วิธีการในวรรคหนึ่งของที่ดินในหน่วยใกล้เคียงที่มีสภาพและทำเลที่ดินคล้ายคลึงกันมาเป็นราคาปานกลางของที่ดิน ในหน่วยนั้นได้

ถ้าไม่อาจตีราคาปานกลางตามสองวรรคก่อนได้ ให้กำหนดราคาปานกลางของที่ดิน โดยถือเกณฑ์อย่างอื่นอันอาจแสดงราคาตลาดของที่ดินโดยเฉลี่ยได้

การตีราคาปานกลางของที่ดินให้ตีราคาเป็นหน่วยตำบล แต่ถ้าราคาของที่ดินในตำบลใด แตกต่างกันมาก ให้พิจารณาตีราคาโดยกำหนดเขตในตำบลนั้นแยกออกเป็นหน่วย ๆ เพื่อให้การตีราคาปานกลาง เป็นไปโดยเที่ยงธรรม

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^๗ มาตรา ๗ ให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้อยู่ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๘ มาใช้เป็น ราคาปานกลางในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้คณะกรรมการพิจารณาตีราคา ปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่สำหรับรอบระยะเวลาสี่ปีต่อไป ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๐

ปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่สำหรับรอบระยะเวลาสี่ปี ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๓ สำหรับมาตรา ๓^๘ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นการกำหนดให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้ไปพลางก่อนสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ และหากกระทรวงมหาดไทยประสงค์จะให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้อยู่ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้สำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ในปีใด ก็ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

สำหรับข้อหาหรือของกระทรวงมหาดไทยนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) พิจารณาแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กระทรวงมหาดไทยจะดำเนินการจัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙ ประกอบกับมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยการไม่ตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๙ ได้หรือไม่ เห็นว่า หากกระทรวงมหาดไทยจะดำเนินการจัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๗ แทนการใช้ราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้อยู่ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ ก็ต้องดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยไม่ต้องตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓^๙ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๙ รวมทั้งไม่ต้องอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙ ในการจัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่ด้วย เนื่องจากมาตรา ๗^{๑๐} ดังกล่าวเป็นบทเฉพาะกาล เมื่อไม่ได้ดำเนินการตราราคาปานกลางของที่ดินสำหรับใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ในช่วงเวลาที่กฎหมายกำหนด บทบัญญัติดังกล่าวจึงสิ้นผลบังคับไปแล้ว

ประเด็นที่สอง กระทรวงมหาดไทยจะดำเนินการจัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่แทนการใช้ราคาปานกลางของที่ดินเดิม และตราเป็นพระราชกฤษฎีกาให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่จัดทำขึ้นใหม่ มาใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๙ ประกอบกับมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙ ได้หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๓^{๑๑}

^๘ มาตรา ๓ ให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้อยู่ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๒๙ มาใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๓๐ และปีต่อ ๆ ไปตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนด โดยให้ถือว่าราคาที่กำหนดตามมาตรานี้เป็นราคาที่คณะกรรมการพิจารณาตราราคาปานกลางของที่ดินได้กำหนดขึ้นตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^{๑๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น

แห่งพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นเพียงการกำหนดให้ตราพระราชกฤษฎีกาสำหรับปีที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ มาใช้ไปพลางก่อนเท่านั้น ดังนั้น เมื่อจะดำเนินการจัดทำราคาปานกลางของที่ดินขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๗ แทนการใช้ราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้ใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๔ แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๙ รวมทั้งไม่ต้องอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗^{๑๓} แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙ ด้วย

(นายอัษฎพร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กันยายน ๒๕๕๖

^{๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น

^{๑๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น